

“மேழிக் கொடி உயர்த்திய வேளாண் குலதிலகரும் கோவிலாக்
கண்டியில் கலையாபரணங் கோட்டைத் தேவராஜேந்ர மன்னன்
வழித் தோன்றலும் யாழ்ப்பாணம் வலிகாமம் கிழக்கு கோப்பாயை
பிறப்பிடமாகவும் லண்டன் நீஸ்டன் கார்ண்வீல்ட் அவன்யூவை
வதிவிடமாகவும், Deputy Manager Customer Services - ASDA ஆக
தொழில் புரிந்த வருமாகிய

அமரர் திருமதி.பஞ்சாஞ்சிதம் ஈஸ்வரகுமார்

- அவர்கள் -

சிவபதம் அடைந்தமை குறித்த

நினைவாஞ்சலி மலர்

அமரர்
திருமதி. பஞ்சாஞ்சிதம் ஈஸ்வரகுமார்
அவர்கள்

தோற்றம்

18 - 07 - 1959

மறைவு

17 - 06 - 2000

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன், வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

விநாயகர் வணக்கம்

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும்
சசிவர்ணம் சதுர்புஜம்
ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத்
ஸர்வ விக்னோப சாந்தயே,

மூஷிகவாஹன மோதக ஹஸ்த
சாமரகர்ண விலம்பிக ஸுத்ர
வாமன ரூப மஹேஸ்வர புத்ர
விக்னவிநாயக பாதநமஸ்தே.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான் பாதம்
தப்பாமல் சாவார் தமக்கு

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலம்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா

- ஓளவையார்

பஞ்ச புராணம்

பொன்னும் மெய்ப் பொருளுந் தருவானைப்
போகமும் திருவும் புணர்ப்பானைப்
பின்னையென் பிழைப் பொறுப்பானைப்
பிழையெலாம் தவிரப் பணிப்பானை
இன்ன தன்மையன்என் றறியொண்ணா
எம்மானை யெளிவந்த பிரானை
அன்னம் வைகும் வயற் பழனத்தணி
ஆருரானை மறக்கலும் ஆமே!

(தேவாரம்)

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம
எனப்பெற்றேன்
தேனாய்தின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ்
சிவபெருமான்
தானேவந் தென்உள்ளம் புகுந்தடியேற்
கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே
வெறுத்திடவே (திருவாசகம்)

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியை
கரையிலா கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம்சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிர என் கண்குளிர்ந் தனவே (திருவிசைப்பா)

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோமுக்கு
அருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே! (திருப்பல்லாண்டு)

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்தவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
வல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
எந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார் (திருப்புராணம்)

சிவபுராணம்

தொல்லை இரும் பிறவிச் சூழும் தளை நீக்கி
அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூரெங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்

நமச்சிவாய வா அகழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க!
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அணைகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பு அறுக்கும் பிஞ்ஞகன் தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்கு சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க
ஈசன் அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசன் அடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தேநின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி
சிவன் அவன் என்நிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கி
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
கண்டுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்துஎய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல்இறைஞ்சி
விண் நிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண் இறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழும் ஆறு ஒன்றறியேன்
புல்ஆகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகி
பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி
கல்ஆய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்அகரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்
செல்லாஆ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரம் ஆய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்

ஐயா என ஒங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம்விமலா
 பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்து அருளி
 மெய்ஞானம் ஆகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்து உலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தால்போல
 சிறந்து அடியார் சிந்தையுள் தேன் ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்து இருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டி
 புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிவை
 மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள் உருகும்
 நலம்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலம் தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
 நாயில் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயில் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேன் ஆர் அமுதேசிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெரும் கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவு இலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கினன் ஆருமிராய் நின்றானே
 இன்னமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையும் ஆய் அல்லையும் ஆம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே

கூர்த்தமெய் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தில்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியினே
காக்கும்என் காவலனே காண்பரிய பேர்ஒளியே
ஆற்றுகின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காநின்ற
தோற்றச் சுடர்ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண்உணர்வாய்
மாற்றம் ஆம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவுஆம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஊற்றுஆன உண்ஆர் அமுதே உடையானே
வேற்றுவிசார விடக்கு உடப்பின் உள்கிடப்ப
ஆற்றேன் எமஐயா அரனே ஓ என்று என்று
போற்றிப் புகழ்ந்து இருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டு அழிக்க வல்லானே
நன்கிருளில் நடட்டம்பின்று ஆடும்நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓஎன்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தில் உள்ளார் சிவன்அடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருப்புகழ்

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிட நேரமட்டில்	
தவமுறைதி யானம் வைக்க	அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பலவினையி லேசனித்த	
தமியன்மிடி யால்மயக்க	உறுவேனோ
கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளை செப்பு	
கயிலைமலை நாதர் பெற்ற	குமரோனோ
கடகபுய மீதிரத்த மணியணிபொன் மாலை செச்சை	
கமமுமண மார்கடப்பம்	அணிவோனே
தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நிள்சவுக்ய	
சகலசெல்வ யோகமிக்க	பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து	
தவிபுரிய வேணுநெய்த்த	வடிவேலா
அருணதள பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுதிக்க	
அரியதமிழ் தானளித்த	மயில்வீரா
அதிசயம் நேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த	
அழகதிரு வேரகத்தின்	முருகோனே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

வாழ்க்கை வரலாறு

விக்ரம ஆண்டு தமிழ் ஆனி பதினேழு அபரபக்கதப்
பிரதமைத்திதி மூல நக்சேத்ரம் சனிவாரம் - பரிவுபுண்
வரகவிபொன் பொழியாள் பஞ்சரஞ்சிதம்
மண்ணுலகை நீக்கி விண்ணுலகடைந்த பரமன் திருவடிசேர்ந்தாள்

செந்தமிழ் நாடாம் ஈழந்தன்னில் சைவமுந்தமிழும் மிழிர்ந்திடும் யாழ் நகரில்
நிலவளஞ் செறி கோவிலாக் கண்டியில் திறை கொடாதாண்ட இரத்தின
முடிச்செம்மல் தேவராஜேந்திரன் வம்சவழி முறைப்படி பன்னிரண்டாவது
பரம்பரை பன்னிரண்டாவது வம்சம் இறைவழிபாடு தினந்தவறாது செய்வனே
செய்து கல்வி அறிவுடன் நற்குணம் பண்பு சீலம் நிறை இறையடி எய்திய
இராமநாதன் சேதுகாவலர் மானாமுதலி வைத்திய லிங்கம் செல்லம்மாவைத்
திருமணஞ் செய்து பெற்ற மைந்தன் இறைபதம் எய்திய சேதுகாவலர்
சேனாதிராஜா (புகையிரத பாதுகாப்பு சேவை அதிபர் தம்முறை மைத்துனி
இறையடி சேர்ந்த இராமலிங்கம் நமசிவாயம் யோகம்மா அவர்கள் சிரேஷ்ட
புத்திரி பொன்னாச்சிப்பிள்ளை (கோவிலாக்கண்டி) யைத் திருமணம் செய்து,
தேவராஜேந்திரராணி தேவராஜேந்திரன், தேவராஜேந்திரகுமாரி,
சுறோஜினிதேவி, பஞ்சரஞ்சிதம், சேதுகாவலர், கவீந்திரன் எனும் எழுவரில்
ஐந்தாவதாக அவதரித்த செல்வம் பஞ்சரஞ்சிதம், கல்விக்குரிய கிரஹ
சுபக்கிரஹம் உச்சமான நேரம் பிறந்தனள். அதனால் இயல்பாகவே இயற்கை
அறிவெய்தினள். உரிய காலத்து கல்வியை கோப்பாய் கிறிஸ்தவ கல்லூரியில்
ஆரம்பித்து ஆரம்பம் முதல் வகுப்புத் தொட்டு A/L வகுப்பு வரை மூன்று
தவணைப் பரீட்சையிலும் முதற் பிள்ளையாக தேர்ச்சியுற்று வருடாந்த இறுதி
பரிசளிப்பு விழாவில் தவறாது ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் ஒவ்வோர் புஸ்தகமும்,
பொதுத் திறமைக்கு கல்வியில் சிறந்த பெரியாரின் ஒரு புஸ்தகமும்,
கல்லூரிக்கு தினசரி ஒழுங்குற வந்ததற்கு ஓர்சான்றிதமும், அகில இலங்கை
இந்து சமயபாடப் பரீட்சை (விவேகானந்தசபை)க்கு முதற் பிரிவுச்
சான்றிதமும், சமய பாடப் புஸ்தகம் பெரியபுராணம், திருவாசகம்,
திருவிசைப்பா தவறாது பெற்றும், பேச்சுப் போட்டி, நாடகம்,
பரதநாட்டியம், களியாட்டப் போட்டியில் பங்கு பற்றி பரிசில்கள்

ஒழுங்குறப் பெற்றும் அன்னை தந்தை அகமகிழ்ந்து ஆசியுடன்
அரவணைத்தும் சகோதரர், உற்றார், உறவினர், கல்வி அறிவுமிக்கோர்
பாராட்டும் 'ஒளவையே' என்று பட்டமும் பெற்றனள் "தோன்றிற் புகழொடு
தோன்றுக" என்ற வள்ளுவப் பெருமான் பாடலின்படி சிறந்து கல்வியில்
மிளிர்ந்தனள். இவரின் கல்வித் திறமை அளவிடற்கு அரியது. இவவின் தாய்
மாமன்மார் நமசிவாயம் இராமலிங்கம், நமசிவாயம் சதாசிவமுமாவர்
சுந்தரமூர்த்திசிவகாமிப்பிள்ளை சிற்றன்னை (தாயுடன் பிறந்தவள்) அத்தோடு
தந்தையின் தாய்மாமன்மார் மானாமுதலி வைத்தியலிங்கம் செல்லையா
வத்துக்காசா (Inter Preter துவிபாஷா) வைத்தியலிங்கம் சுப்ரமணியம் காசான்
(Doctor வைத்திய கலாநிதி) பாட்டனாருமாவர். அன்னார் தன்கல்வியை
மேற்கொண்டு தொடர உள்நாட்டுக் கலவரம் காரணமாக வெளிநாடாம்
பரிஸ்நகர் வந்து, வந்தநேரம் இடைக்காலம் கல்லூரி ஏட்டில் பதிய இயலாமை
கண்டு வீண் காலம் போக்து தனக்கென ஒரு தொழிலைத் தேடிப்
பணத்தைச் சேர்த்து லண்டன் மாநகர் சென்று படிக்க எண்ணி உதவிக்கு
யாருமில்லை அதனால் மனதில் சஞ்சலமுற்று கற்ற கல்வியறிவு விவேகப்படி
கணக்காளராக பதிவு பெற்று தொழிலைச் செய்து வேதனம் பெற்று
பணத்தைச் சேர்த்தும் மேற்கொண்டு தொழிலில் முன்வர பரிட்சையில்
தோன்றிச் சித்தி பெற்றும் பதவி உயர்வும் பணிமனையில் நன்மதிப்பும் பெற்று
ஓர் வீட்டை வாங்க எத்தனங் கொண்டு வீட்டையும் வாங்கியும் தாய்
சகோதரருடன் அருமையுடன் இருந்து தனிமையுற்று இறைவனே தஞ்சமாக
அன்னைக்கு பிள்ளையின் அருமை அவதானம் இறைவனைத் தவறாது
வணங்கியும் இருந்த நேரம் திருமணம் கேட்க பலர் முன் வந்தும் இவவின்
கல்வித் திறமையும் கட்டழகும் ஒழுக்கம் பண்பாடு குலத்திற்கு ஏற்ற குண
நலமுடை மங்கை திருமண பந்தம் அமையும் நேரம் தண்டிக்கக் கனக நாயக
வழித் தோன்றல் (தெல்லிப்பழை கொல்லங்கலட்டி) இரத்தினம்
செல்லம்மாவின் மகன் விசுவநாதன் (சாரணர் இயக்கத் தலைவர் ஆசிரியர்
சண்டிலிப்பாய் திரு திருமதி ஜெகராஜசேகரன் சிரேஷ்ட புதல்வி
பரமேஸ்வரிதேவியை முறைப்படி திருமணம் செய்து பெற்ற பிள்ளைகள்
கனகராஜன், விஜயலக்ஷ்மி, ஜெகராஜலக்ஷ்மி, ரட்ணலக்ஷ்மி, விஷ்வகுமார்,
இரட்ணகுமார் சத்தியலக்ஷ்மி, இவர்களில் ஆறாவது ஈஸ்வரகுமார்
என்பவரைத் திருமணம் முடித்தனர். கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு
ஒழுக்கமுடன் தன் பணிமனையில் அயராத உழைப்பும், சுறுசுறுப்பும்
தன்கருமமும் தானுமாக இரவு பகலாய் ஓடி உழைத்து முன்னுக்கு வர,
பரிட்சைக்கு தோன்றி பரிட்சையில் தேறியும் செல்வக் குழந்தைகள் பகீரதன்,
தனுஷ் பிறந்து அவர்களை சீராட்டிப் பாராட்டி கல்விக்கு உரிய பருவத்து
ஆரம்பக் கல்வியை ஆரம்பித்தும் பிள்ளைகள் கல்வியில் முன்னேறியும்
களியாட்ட விழா மெய் வல்லுணராகப் பயிற்சிகள் பெற்று
முன்னேறியது கண்டு அன்னை அளவிலா மனபுளகாங்கித
முற்றும் டெப்பியூட்டி மனேஜர் கஸ்ரமர் சேவிஸ் அஷ்டா (Deputy

manager customer services ASDA) வில் பயிற்சிகள் பெற்று பரீட்சையில் தேறியும் முன்னேற இருந்த நேரம் தீடின ஒரு கடுஞ்சரம் வந்து குறையாது இருக்கும் நேரம் வாந்தியும் வயிற்றுப் போக்கும் சேர்ந்து ஊண் உறக்கமற்று தண்ணீரும் அருந்த முடியாது நடையும் குறைந்து, உடம்பு வலுவும் குறைந்து வந்தனனே உடம்பில் சக்தி வலிமையற்று வைத்தியசாலையில் ஆவன செய்து நோய் குறையாது வேதனை உக்கிரமடைய தாங்க இயலாது சஞ்சலம் கொண்டு தன்னுடன் பிறந்தவர் தாயிருந்தும் இந்நேரம் ஒருவரும் பக்கத்தில் இல்லையே எனக்கு இப்படி நோய் வந்து தாக்குற்றேனே என் பிள்ளைகள் பிஞ்சு மனக் குழந்தைகள் என மனவேதனையுற்று இறைவனே கதி என்று அழுதும் காலகிரஹத் தாக்குதல் எல்லாம் சேர்ந்த நேரம் சத்திர சிகிச்சை தீடினெனச் செய்தும் பலிதமுறாமை கண்டு மீண்டும் வேதனையோடு வேதனை கூட மருத்துவ அதிகாரிகள் திரும்ப சத்திர சிகிச்சை செய்ததும் உடல் உறுப்புகள் எல்லாம் சோர்ந்தும் தாமதமாக அங்க அசைவு எல்லாம் நின்று இயந்திர சேர்க்கையின் உதவியால் இருதயத்தில் மாத்திரம் ஓர் மெல்லிய அசைவு இருந்தது நாலாவது நாள் இரவு பதினொன்று இருபத்தைந்தில் எல்லாம் ஓய்ந்து உயிர் பிரிந்ததே பிள்ளைகளை கணவனை நினைத்து நினைவெலாம் மறந்து தன் கல்வி அறிவு, தகுதி, தராதரம் ஏதுமின்றி பிறந்த போது வந்தது மாதிரி இவ்வளவு பணத்தையும் ஈட்டி ஓர்தான தர்மத்தை தன்கையால் செய்யாது வெறுமனே சென்று இறைவனிடம் சேர்ந்தனளே.

பிள்ளைகள் அஞ்சலி அறாமை

எம்மைப் பெற்றவரே அம்மா உங்கள் முக அழகு எவ்வளவு இம்மை எங்களுடன் பக்கம் ஆதரவாக இருப்பீரென எண்ணினோம் அம்மா உங்களை நம்பி ஏமாந்தோம் எம் எண்ணம் வீணாச்சே மெய்மையாக உங்கள் பாலகரோ சீரற்றோ துடித்தழுகிறோம்.

அம்மா உங்கள் பொன்னடியில் தினமும் மலர்கூடி வணங்கிடுவோம் எம்மால் எம் அப்பாவை என்றும் இணைபிரிந்திருக்க மாட்டோம் சும்மா சொல்லவில்லை உண்மை உறுதியுடன் சொல்லுகின்றோம் இம்மா நிலத்து உங்கள் அரவணைப்புக்கும் ஆதரவுக்கும் யாருளரோ?

பெற்றீர் வளர்த்தீர் பெயரிட்டோ எமைக் காப்பாற்றி உற்ற பொருள் உணவுவகை உவந்து அன்பாய்த் தந்தீரே கற்றோம் கற்கிறோம் உங்கள் விரும்பம் போல் கற்றிடுவோம் பெற்றவரே அம்மாவே இனி என்று காண்போமோ?

எம்மா எங்களுக்கு பொன் பொருள் பெரிதல்லவே
சும்மா எம் முன் இருந்தால் ஆவன செய்வோம்
வீணான பேச்சல்ல உறதி, அன்பு வார்த்தை தாயே
கண்கண்ட எம் அழகு தெய்வம் எமை மறக்கலாமோ?

அன்னை இட்ட கட்டளையை மீறி நடக்க மாட்டோம்
பின்னே வருவதை முன்னே அறிய வைக்கும் தெய்வம்
இப்புவிபில் எங்களுக்கு உங்கள் பரிந்த அன்பு பெரிது
எப்படி இதைப் பெற முடியும் தாயான இறைவனே எமக்கு

பெற்ற தாயே எங்களுக்கு ஆவன செய்து காக்கும் தெய்வம்
கற்ற உங்கள் கல்வி அறிவு திறமை அருமை அறிந்தோம்
பற்றுள்ள எம்தாயே உங்கள் பாலகரை காத்தருளும்
சற்று அன்று தாமதித்திருந்தால் உங்கள் உயிர் பிரியாது

எங்களைப் பெற்றெடுத்த நோ இன்னும் தீரவில்லை
தங்கம் போன்ற எம்தாயே ஓடோடி உழைத்துமம்மா
உங்கள் மங்கள வாழ்வற்று மனம் நிறைந்த துன்பமுடன்
சங்கமமான ஜோதியில் கலந்தீரே எம்மால் ஒரு நிமிஷம் மறந்தோம்

மண்ணுலகில் உங்கள் ஆதரவு அன்பு எவரிடமுமில்லை
விண்ணுலகிற்கு எமை மறந்து நினைத்தகல்வி முடிக்கச் சென்றீர்
எங்கள் அம்மாவை உங்களை எப்படித் தான் மறப்போம்
உங்கள் தவத்தில் உதித்த பகீ-தனுஷ் கைகுவித்து வணங்குகிறோம்

கணவன் பிரலாபம்

கட்டழகு லக்குமியே கண்டோர் மயங்கும் காரிகையே
மட்டற்றா மகிழ்ச்சியுடன் மனமார உமை அடைந்தேன்
சிட்டுக்குருவி போல் துரிதமுடன் ஓடோடி பணிசெய்து
பட்டம் பதவி உம் சிறப்பிழந்து எமை மறந்து தனி வழி சென்றீரே?

ஊன் நிறைந்த பொய்யுடலை மேதினியில் உதறிவிட்டு
தேன் போன்ற அருளுடைய சிவனடியே சேர்ந்தீரே
கான் எறித்த நிலாப் போல் எல்லாம் இழந்தேனே
மான் போன்ற விழியாளே கடுஞ் சுரத்தால் மாண்டீரே?

என் அன்பின் சிகரமே என் அரிய பல்சுவையே
உம் பிரிவு இவ்வளவு கடுகிவருமென எண்ணவில்லை
என்வாழ்க்கையில் உம்புனிதமும் துரிதமும் அஞ்சா நெஞ்சம்
வலதுகரமாயிருந்து துணை செய்தீர் யாரிட்ட சாபமோ.

வேண்டியளவு கல்வியில் இயற்கை அறிவுடையாய்
தூண்டிய தீபம் போல் சுடர்வீசி எல்லோருடை அன்பு பெற்றாய்
காண்டபன் திறமை போல் ஈடிணையற்ற அறிவுடையாய்
மாண்டனையே என் அரிய பத்தினியே எனக்கினியாருளரோ

முன்பு ஒருநாள் நோய் வந்து இப்படித் தாக்குற்றதில்லை
தென்பும் வனப்பும் உதவிக் கரமுடையவரே
உம்மலர் வதனம் பார்த்தே என்பணிமனை எகினேனே
இன்று உம்இல்லம் ஒளி இழந்து இருள் சூழ்ந்த காடம்மா

அன்னை ஆறாத்துயர்

என் அன்புச் செல்வமே அழகு சொட்டும் வனிதேயே
பொன் பொருளைக் தேடலாம் கல்வியில் எற்ற மடைவதரிது
உன் வம்சாவழி முதாதையர் அனேகர் கல்விமான்களே
அன்னவர் பெயர் துலங்க களங்கமறக் கல்வி கற்றாயே

மாற்றில்லாத் தங்கமே! ஓளவையைப் போல் புலமையுற்றனை
போற்றியே உனை அன்னை தந்தை வளர்த்தோம்
சேற்றில் முளைத்த செந்தாமரை போல் மணம்வீசி ஒலிகாவி
காற்றில் பறக்கும் பதர் தூசி போல் உன்மகிமை இழந்தனையே

பெண்ணென்றால் பேயும் இரங்கும் உன் அறிவு ஆற்றலோ
கண்ணின் மணிபோல கவர்ச்சியுடன் களிப்புற்று துலங்கினாய்
மண்ணில் வந்துதித்த நாள் முதல் சர்வ வல்லமை மேலோங்க
பண்ணிய புண்ணிய பாவமோ இடைவயதில் திடீரென மறைந்தனையே

மாண்டனையே மணிக்குயிலே மாற்றில்லாத் தங்கமே!
பாண்டவர் போல் பலவித அல்லல் துன்பம் உள்ளடக்கினாய்
ஆண்டவனும் உனதுயர் கண்டு அமைதியுற்றிருந்தனரோ
நீண்டநாள் நெஞ்சருகித் துதித்த இறைவனை மறக்கலாமோ

பெற்ற அன்னை உன்சர்வ வல்லமையைமெச்சி
இற்றைவரை மனதில் எண்ணி மனம் குதூகலமுற
பற்றுள்ள பாலகரோ உமை எண்ணித் துயரடைய
சற்றும் எண்ணவில்லை இக்கெதியோ வருமென்று

உன்பதிபிள்ளைகட்கு விரும்பும் உணவு சமைத்து
அன்போடு அழைத்து நேரந் தாழ்த்தாது உணவூட்டி
மின்பிறை நுண்ணிடையாளே உன்அன்போ அரவணைப்போ
என்னால் எண்ணலதில்லை என்பிரிவு தாங்கொணாதே

பிள்ளைகள்

பத்து மாதஞ் சுமந்து பெற்று வேதனையுற்றாயே அம்மா
எத்தனை ஜென்மஞ் சென்றாலும் நாம் மறத்த வரிது
பெற்றவளே பிஞ்சு மனக் குழந்தைகள் நாம் தூயோமாய்
உம் பொன்னடியில் உதயமதில் விளக்கேற்றி மலர் குடி வணங்குகிறோம்

பெரியக்கா புலம்பல்

அக்கா வா என்று அழைத்துவிட்டு
என்னை ஏமாற்றி நீ மீளாத் துயில் கொண்டாயே
எனக்கு வேண்டியன செய்வேன் என
ஓடோடி வந்தேன் ஆனால் நீயா
என்னை மீளாதுயரில் ஆழ்த்தி விட்டு
நீ நீண்ட துயில் கொண்டது ஏன்?
வந்த நொடிப் பொழுதில் உன் அருகில் இருந்து
உன்னை மீட்டு விடுவேன் என படா வண்ணம் பாடுபட்டேன்.
ஆனால் நீயோ எட்டு திக்கும் தேடியும்
உன்னை பார்க்க முடியாது பேச முடியாது துடியாய் துடிக்கின்றேன்
தொலைபேசியில் வா அக்கா என்றாய்
நான் இருவாரத்தில் வருகிறேன் என்றேன்
நான் இறந்த பின்புதான் வருவாய் என்றாய்
நீ அவ்வார்த்தையை உறுதி மொழியாக்கிவிட்டு
மீளாத் துயில் கொண்டது நியாயமன்றோ
உன்னுடன் பார்க்க வேண்டும் பேச வேண்டும்
என்னுடன் வந்து 1 மாதம் இரு என்று விட்டு
உன்மனையில் எனை காக்க வைத்து விட்டு
விண்ணுலகிற்கு சென்றது நியாயமன்றோ
இனி ஏழ் ஏழு பிறவிக்கும் என்றஞ்சி
இதுதான் என்று எப்பிறவியில் நான் உனை காண்பேன்.

சகோதரர் புலம்பல்

கள்ளங் கபடமற்ற வெள்ளை உள்ளமுடைய பிறவி
பள்ளம் புட்டி பார்க்காது எவருடனும் சமமாய் பேசி
உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லியே செயலாற்றிடுவாய்
உள்ளன்பில்லாதார் உன் தூயமனதை அறிவதில்லை

உன் உடன் பிறந்த அன்பை இழந்தோ துடிக்கிறோமே
உன் உடன் இருந்த பந்த பாசம் பந்து மோசனமற்றோம்
உன் பொன் உருவம் பரிந்து உணர்வும் உரத்த வார்த்தை இனி இல்லை
உன் முன் சொல்லும் திருவாக்கும் உறுதி வார்த்தை இழந்தோமே

அக்கா என்னிடம் வாடி என்று கூப்பிட்டாய் வரவு தாமதிச்சு
எத்திக்கும் நோக்கி எனக்கு இனியாருமில்லை என்று செய்வதறியாது
சித்தமது திடனற்றுச் செய்வது எதுவும் தெரியாது என்பிறவி
உத்தம குணமுடையவளே என்னிடம் ஒருவார்த்தை கேட்டதில்லை

சறோ அக்கா வந்து விட்டாவென்று ஓடி வந்தாதரவாய் அணைத்து
உறவுக்கு நீவரவில்லை உன் அலுவலுடன் வந்தனை என்பாய்
குறுகிய காலத்தில் உற்ற தெல்லாம் அழந்து சடுதிவிதி வந்ததம்மா
மறந்து நான் இருக்க முடியாது என்மனமோ ஆறாது துடிக்கிறேனே

என் உடன்பிறந்த செல்வி உயர்ந்த கல்வி அறிவுடையனாய்
மன்புவியில் சர்வவல்லமை அழகுடன் அன்பு மிகை அன்னமே
யோகா முன் பிறந்தேன் நான் இருக்க முதியதாயிருக்க
இன்று உனை இழக்க நீதியில்லை எம்மனம் சோர்ந்து சிறகொடிந்தேனே

என் உடன் பிறந்தவளே பாசமுள்ளறஞ்சி அக்காவை கண்ணனோ
உன்னை இன்று இழந்திருக்க நியாயமோ இல்லை அம்மா இறைவனோ
என்பாசம் அறிந்தும் எனக்க உன்னை மீட்டுத் தருவானென்று
பன்முறை இறைஞ்சி துதித்து மன்றாடி நேன் என்மீளாத் துயருற்றேன்

அருமை பெருமையுடன் கவி மாமா வாறானென்று
உருமை பாசபந்தமுடன் உற்றதெல்லாம் சொல்லி
பெருமை சிறிதுமின்றிப் பெருங் குணமுடன் புத்தி சொல்லி
சிறு குழந்தை போல பேசிடுவீர் இன்று உம் இழப்போ பேரிழப்பு.

மைத்துனர் புலம்பல்

அன்பு இலக்குமியே குழந்தைபோல் சர்வமும் பேசிடுவாய்
என்புறாக எங்களுடன் பரிவுடன் கதை சொல்லும் பாசமுடையாய்
உன்னுடன் பிறந்தவர் போல் தூயவளே கலப்பாய் பேசி
உன்மைத்துனர் என்றெண்ணாது உடன் பிறந்தவர் போல் உரிமையுள்ளாய்

மைத்துனிமார் புலம்பல்

குலம் விளங்கத் திருமகள் போல் வந்துதித்தவளேறஞ்சியே
புகுந்த குலம் விளங்க குலமகளாய் எல்லோருடன் உரிமை பேசி
நலம் விளங்க தன் கணவன் பிள்ளைகட்கு ஏற்றன உடன் செய்து
தலம் போற்ற தன்னை ஒறுத்து எமைகண்டதும் அன்போடனைப்பாயம்மா

சகோதரர் புலம்பல்

அன்புத் தங்கையே உன் அண்ணன் பக்கத்திருக்கவில்லை
என்பாசம் மறந்ததில்லை நான் நோயறிந்து ஓடிவந்தேன்
அன்பு அண்ணா நீ என்னுடன் பக்கத்தில் இரு என்றாய்
நான் நின்றிருப்பேன் அரை வழியில் அறிந்து அந்தரித்தோ ஓடிவந்தேன்

என்பிறந்தவளே உன் அண்ணன் உனை மறந்திருக்க நீதியில்லை
அன்பு நிறைந்த என்பாசங்காய் உரிமை அருமை பேசிடுவாய் தங்காய்
என் கண்ணோ தூங்காது நெஞ்சம் துடித்து நினைவுடனே என்றும்
என் பிரிவோ எந்தனுக்கு என் உயிருள்ளளவும் மறந்திடலரிதம்மா

செந்தமிழ் அறங்கள் வாழி சைவமும் தமிழர் பண்பாடும் வாழி
தோவையம் பதியும் வாழி முந்தையூர் கடந்து சென்ற
தேவரா ஜேந்ர மன்னன் வம்சவழி வாழி வாழி
பந்தமும் அறத்து சென்ற அமரர் பஞ்சறஞ்சிதமும் வாழி
வேத ஆகமும் அதனை ஓதும் வேதப் பிராமணமும் வாழி வாழியவே

சிற்பிறனை பிள்ளைகள் ராஜா காந்தி செல்வா

உடம்பிறவா எம் உற்ற சகோதரியே உம் உயிர் மீழும் என்று
ஓடம் போல் ஓடிவருவோம் இறைவனை கெஞ்சிக் கேட்டோமோ
பாடுபட்டு உன் உடம்பைப் பாராது பகலிரவு உழைத்தாயம்மா
ஒரு ஓட்டில் ஒருதுளி கூடக் கடைசி உனக்கு உதவவில்லையம்மா

மைத்துனிமார்

உம்பிரிவோ எம்மை யென்றும் வருத்தி துயரடைந்தோம்
எம் உடன் பிறந்தவன் உமை இழந்து எனி ஏது செய்வாரோ
அன்பு சகோதரரே தன் இரு குழந்தைகளுடன் தனித்து துக்கமுற
பின்முன் ஆருதவி உங்களுக்கு வந்த நோய்வேகம் உயிரைப் பறித்ததோ.

மைத்துனர் மைத்துனிமார்

உம்பிரிவால் எம் நெஞ்சுக்குள் வெந்து துடிக்கிறதே
எம் உடன் பிறந்தவன் உமை இழந்து இனி ஏது செய்வானோ
எம்பிறவி பகீ, தனுஷ் இருபாலருடன் தனித்து துயரடையான்
முன்பின் ஆறாதவி உங்கள் சடுதி நோய் உங்களுயிர் பறிந்ததே

குமார் பிரலாபம்

எனக்கு வந்த இடருக்கு யாரும் உதவ முன்வரவில்லை றஞ்சி
நீ எனது தாயைப் போல் ஆதரவளித்து குமாரண்ணை
வாவென்று ஆதரித்துனை
செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமே ஈடல்லவெனில்
மெய்யான் உந்தன் உதவி எம்பெற்றோரும் மறந்தவரிதேயம்மா

மைத்துனர் இரட்ணா

குலம் விளங்க குடிவிளங்க வந்த அண்ணனுடைய பத்தினியே
நலம் கேட்டு நம் அருகு உட்கார்ந்து ஆதரவாய் பேசி
வளந்தேடி எம்விருப்பம் போல் உணவுட்டினாயே
உளம் மகிழ முன்னேடியானாய் உனக்கினை யாருளரோ

பெறா மக்கள் பிரலாபம்

பெருமக்கள் நாமென்று பாரபட்சமின்றியே அன்றி
உரிமையுடன் உவகை பொங்க எங்களை அரவணைத்து
பிழையேதும் செய்திட்டாலும் புன்சிரிப்போடு பொறுத்து
கழைத்து வந்தாலும் என்கழை மாற்றிடுவீர் அன்றியே

அன்றி எங்கள் தாயைப் போல் பரிவுடைய அன்புடையீர்
சிற்றன்னை போலல்ல எங்கள் சகோதரர் போலவே
எங்களுடன் ஓடிவிளையாடி எமக்கு நல்ல உசாரளித்து
உங்கள் உடம்பு அலுப்பு பாராது சுவையாக உணவளிப்பீர்

மருமக்கள்

விடுமுறைக்கு பார்த்திருப்போம் மாமா, பகி தனுஷ் உடன்
கடுகி வந்து எம்முடன் உள்ளக் களிப்போடு எமை அணைத்து
உறவு முறை கூறி உங்கள் பிள்ளைகளைப் போலவே
மறந்திட முடியாது என் அருகில் சலிக்காது கதைப்பீரே

சுற்றத்தார்

சுற்றத்தாரொவ்வொருவரும் சுகம் கேட்க வந்தபோது
பக்கத் தொருவர் இன்றி பாவிபோல் தனித்திருந்தாய்
பற்றுப்பாசமுடன் எமைக் கண்டவுடன் ஓடிவந்தணைப்பாய்
உற்றவளே உம்அன்பு பற்று எவரிடமும் பெறல் அரிதே,

அமரர் திருமதி பஞ்சரஞ்சிதம் ஈஸ்வரகுமார்

ஆவர்களின் வாழ்க்கைச் சுவடுகள் - தாய்மாமன் மாமி

அமரர் திருமதி பஞ்சரஞ்சிதத்தின் மறைவைக் கேட்டு அதிர்ச்சியுற்றுத்
தாங்கொணாத் துயரத்தில் ஆழ்ந்தோம். இந்தச் சிறுவயதிலேயே எங்கள்
அருமை மருகியைத் தன் இரு சிறார்களையும் கணவரையும் தவிக்க விட்டுக்
கொடுங் கூற்றுவன் கொண்டு சென்று விட்டானோ என்று மனம் நொந்து
வருந்தினோம். இது பெரும் கொடுமை! இப்படி நடப்பதும் விதியின் சதிதான்
என்று பிரலாபித்தோம். தேற்றுவார் யார்?

இவர் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கும் யாழ் நகரின் கோப்பாயைச் சேர்ந்த
உயர் வேளாளர் குலத்துதித்த திருசேதுகாவலர் சேனாதிராசா -
பொன்னாச்சிப் பிள்ளை தம்பதிகளின் நற்றவத்தால் 1959ம் ஆண்டு ஐந்தாவது
குந்தையாய் உதித்த குலமங்கை. இவர் மற்றைய சகோதரர்களான
தேவராஜேந்திரராணி, தேவராஜேந்திரன், தேவராஜேந்திர குமாரி,
சுரோஜினிதேவி, யோகா, சேதுகாவலர், கவீந்திரன் ஆகியோருடன்
ஆனந்தமாய் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் இளமைப் பருவம் தொட்டே கல்வியில்
மிகவும் சிறந்து விளங்கினார்.

இவரின் மரபுச் சிறப்பம்சம் ஒன்று - இவரின் பேரனார் திரு சேதுகாவலர்,
தந்தை திரு சேனாதிராசா, தாய் திருமதி பொன்னாச்சிப்பிள்ளை யாவரும்
தேவராசேந்திர மன்னன் வழித்தோன்றல்கள். தேவராசேந்திரனின் மேன்மை
பற்றிக் குறிப்பிடும் போது “புல்லுர் தலைவன், புகழ் செதிவேளாமரகன்,
எல்லோற்கும் மேலான இரத்தினமுடி வேந்தன்” இதற்கு நூல் சான்றுகள்
உண்டு என அறிகிறோம். அஃதாவது இலங்கை ஆரியச்
சக்கரவத்தியின் காலத்தில் குறு நில மன்னனாகப் பல்வளம்
பொருந்திய கோவிலாக்கண்டியில் குடியமர்த்தப்பட்டவனே

தேவராஜேந்திரன். ஆகவே தேவராஜேந்திரன் என்ற பெயர் அவர் மரபு வழிவந்த பின் தோன்றல் களுக்குச் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

அமரர் தெல்லிப்பளை வாசியான தன் சொந்த மாமனார் திரு திருமதி விஸ்வநாதன் தம்பதிகளின் மகன் திரு ஈஸ்வரகுமார் (Engineer U.K) என்பவரை மணம் செய்து இரு தசாப்தமாக லண்டனில் இனிது வாழ்ந்து வந்தனர். இறைவன் திரு அருளால் இவர்களுக்கும் இரு ஆண்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். தாய் தந்தையரும் பிள்ளைகளும் இன்பமாய் வாழ்ந்து வருகையில் இடைநடுவில் விதிவிளையாடித் தாயைத் திடீரென்று பிரித்து விட்டது. வளரும் பயிரை முளையில் தெரியும் என்பதற்கமைய இவர் இளம் பருவம் இருந்தே சகல கலைகளிலும் வல்லுனராய் காணப்பட்டார்கள். இவரிடத்தில் துணிவு தன் நம்பிக்கை, விடா முயற்சி, விவேகம், செயற்திறன் இரக்கம் போன்ற நல்ல குணாதிசயங்கள் பரிணமித்து இருந்தன.

அத்தோடு “தோன்றி புகழொடு தோன்றுக” என்ற இருதயத் துடிப்பு இவரை மிகவும் ஆள்க் கொண்டது. இதுவே இவர் மேலும் மேலும் முன்னேறுவதற்கு உந்து சக்தியாய் அமைந்தது. பிள்ளைகள் வளர்ந்து வரும் காலத்தில் அவர்களின் வாழ்வு சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்ற பேராவினால் தன் குடும்பத்திற்கு போதிய செல்வம் ஈட்ட முயன்றார். ஆயினும் வரவுக்கேற்ற செலவு செய்து தன்னை அண்டி வருபவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளையும் செய்து வந்தார். இதனால் அநேக நண்பர்களினதும், மற்றும் உற்றார் உறவினர்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் சம்பாதித்தார். இவரின் உந்தகமான வாழ்க்கை எங்கள் குடும்பத்தார் யாவருக்கும் புகழ் தேடித் தந்தெதனின் மிகையாகாது.

இன்று அவர் எங்கள் யாவரையும் பதைக்க விட்டு விட்டு விண்ணுலகில் சேர்ந்து விட்டார். தாயை இழந்த இரு மதலைகளையும் கணவனையும் துயரில் தோய விட்டு விட்டு நெடுந்துயில் கொண்டதால், இவர்களுக்கு நேர்ந்த துன்ப நிலை சொற்களில் அடங்கா. மற்றும் இவரைப் பெற்றெடுத்த தாய்க்கும், உடன் பிறந்த சகோதரர்களுக்கும் எங்கள் யாவருக்கும் மிகுந்த வேதனையும் பேரிழப்புமேமாம். நாம் செய்வது என்ன? அவரின் ஆத்மா சாந்தி பெற வேண்டும் என்று ஆண்டவனை வேண்டிப் பிரார்த்திப்போம்.

சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

சின்னம்மா புலம்பல் - Mrs. Sivahamipillai Sundaramoorthy

அருமை பெருமையென அரவணைத்து வளர்த்த என் அன்பு மகளே அன்று நீ வந்தபோது சொல்லவில்லையே உன் ஆசைச் சின்னம்மாவை அலற வைக்கப் போகிறாயென்று என்றாலும் அலைகடலைக் கடந்து என் மாங்கல்ய வைபவத்துக்குச் சகுதிதியில் வந்து சாந்தவரை ஆதரித்தாய் சௌபாக்கிய வதியே சங்கமமாகி இன்று சிவனடி சேர்ந்து விட்டாயே

முன்னைநாள் கோப்பாய் கிறீஸ்தவக் கல்லூரி அதிபர் சே-கந்தசாமியின் அனுதாபச் செய்தி

மண்ணுலகத்தில் இப்பிறவி மாச அற
எண்ணிய பொருள் எல்லாம் எழிதில் முற்றுற
கண்ணுதல் உடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவோம்

உலகத்தில் பிறப்பவர்கள் எல்லோரும் என்றோ ஒரு நாள் தங்கள் உடம்மை விட்டு அகல வேண்டியவர்கள்தான். எனினும், பூரண வாழ்க்கையை வாழ்ந்து அனுபவியாது, எதிர்பாரா நேரத்தில் பிள்ளைகளையும் குடும்பத்தினரையும் பெற்றோரையும் சுற்றத்தாரையும் துக்கத்தில் ஆழ்த்தி மறைந்து விட்டதுதான் சீரணிக்க முடியாத ஒரு விடயமாகும். உலகத்தில் ஒருவர் எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தார் என்பதை விட எப்படி வாழ்ந்தார் என்பதே முக்கியமாகும். இதற்கு திருமதி ஈஸ்வரகுமார் பஞ்சரஞ்சிதம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு எனலாம்.

திருமதி ஈஸ்வரக்குமார் பஞ்சரஞ்சிதத்தைச் சிறுபிராயத்தில் இருந்தே எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். கோப்பாயில் பஞ்சரஞ்சிதத்தின் பெற்றோர்கள் எனது அயலவர் என்ற முறையில் கோப்பாய் கிறீஸ்தவ கல்லூரியில் எனது மாணவிகளில் பஞ்சரஞ்சிதம் ஒரு முதன்மையான இடத்தை வகித்து வந்தார் என்ற முறையிலும் ரஞ்சியைப் பற்றித் தெரிய எனக்கு அனேக வாய்ப்புகள் இருந்தன.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் தங்கள் மாணவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பது நல்ல அறிவாற்றலுடன் கலந்த கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகிய பண்புகளே. இவை அனைத்தும் ரஞ்சியில் காணப்பட்டது என்றால் மிகையாகாது. ஆசிரியர்களுடைய நன்மதிப்பையும் சக மாணவர்களுடைய தூய்மையான அன்பையும் ஒரே நேரத்தில் பெற்ற பஞ்சரஞ்சிதம் கிறீஸ்தவ கல்லூரி மாணவித் தலைவியாக கடமை ஆற்றியதில் ஆச்சரியமில்லை. அவருடைய மாணவத் தலைவி காலத்தில், தான் ஓர் உதாரண மாணவியாக இருந்தது மாத்திரமல்ல எனைய மாணவர்களையும் நல்ல பிள்ளைகளாக ஒழுக வழி நடாத்தி வந்துள்ளார். கல்லூரியில் நடைபெற்ற இயல், இசை, நடாகப் போட்டிகளிலும் சமய அறிவு பொது அறிவு, விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் ரஞ்சி பங்கு கொண்டு வெற்றி வாகை சூடியுள்ளார். எடுத்துக் கொண்ட எந்தக் காரியத்தையும் செவ்வனே செய்வதில் ரஞ்சிக்கு நிகர் ரஞ்சியே.

அன்றொரு நாள் கல்லூரியில் கண்ணகி நாடகம் நடந்து

கொண்டிருந்தது. இறுதிக் காட்சி பாண்டிய மன்னன் கோப்பெருந்தேவியுடன் மாண்ட பின்பு, கண்ணகி ஒற்றைச் சிலம்பை கேட்டு நிற்கின்றாள். உண்மையை உணர்ந்த பாண்டியன், நானே மன்னன், நானே கள்வன் என்று சொல்லிப் பிணமாக விழுகிறான். ஒரு கணம் எங்கும் ஆச்சரியமும் அமைதியும் நிலவுகிறது. அந்த நேரத்தில் நடந்த அவ்வளவையும் முகபாவத்தில் காட்டி கோப் பெருந்தேவி இறைவனடி எய்தியதைக் கூட்டத்திலிருந்து பார்த்த சிறார்கள் அக்கா என்று அலறினார்கள். பெரியவர்களோ எதையோ பறிகொடுத்தவர்களைப் போல் இருந்தார்கள். கோப்பெருந்தேவியாக நடித்தவர் பாண்டியன் மாண்டதற்கோ அசையாத கூட்டத்தினர் பாண்டிமாதேவி உயிர் நீக்கியதைப் பார்த்து அதிர்ச்சியுற்றார்கள் என்றால் அது அந்த நடிப்பின் தனித்துவத்தைக் காட்டுகிறது.

இவ்வாறு ஒரு நட்சத்திரமாக விளங்கிய ரஞ்சி இன்று மறைந்து விட்டது. தனது குறுகிய கால வாழ்க்கையில் ரஞ்சி தனது பெற்றோருக்குச் செல்லப் பிள்ளையாகவும், சுற்றத்தாருக்கு நடு நாயகமாகவும், தன் குடும்பத்துக்கு ஓர் ஒளி விளக்காகவும் வாழ்ந்துள்ளார். அவருடைய ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

தான் பெற்ற பிள்ளை தனக்கு முன் போய்விட்டதே எனத்தாய் புலம்பலாம், நடுவழியில் தன்னைத் தவிக்க விட்டுப் போய் விட்டாளே எனக் கணவன் கதறலாம். தங்களை அனாதைகளாக்கிப் போய் விட்டாரே எனப் பிள்ளைகள் அழலாம். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், கைகொடுப்பாள் என்றிருந்த சுற்றத்தார் கண் கலங்கலாம். ஆனால் நாம் ஒன்று நினைக்க விதி வேறு விதமாக விளையாடுகிறது. அந்தக் காலச் சக்கரத்தில் நாம் ஒவ்வொருவரும் விளையாட்டுப் பொம்மைகள். ஆண்டவன் எங்களுக்கு வெவ்வேறு நேரத்தில் பல்வேறு உடுப்புக்கள் போட்டு வடிவு பார்க்கிறான். ஒவ்வொருவருடைய உடுப்பைக் கழற்றுகிறபோது மற்றவர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். வேறு நல்ல உடையை அணியும் போது ஆனந்தமடைகிறார்கள். இதுதான் உலகம், எந்த உடுப்பில் இருந்தாலும் அவரவர் தத்தம் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்து வாழ்வோமாக. காலனையே காலால் உதைத்த திருநீலகண்டன் எப்போதும் எங்களைக் காப்பாற்றுவான்.

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்
கோனாகி நான் எனது என்று அவரவரை
ஆட்டுவிப்பானாகி நின்றானை என் சொல்லி வாழ்த்துவேனே.

Mrs Pancharanjitham Easwarakumar

Unfinished journey -----

I wish to pen a few words from my heart, in memory of our dear niece Ranji, whom my wife and I lovingly and affectionately called “Mahal”. “Mahal” in Tamil means daughter. She was and she will always be a daughter to both of us, in every sense of the word.

We were full of shock, grief and sorrow, when it dawned on us, that Ranji is no more with us. We will miss Ranji fore ever. Nobody can take the place of Ranji, or replace Ranji in our hearts.

Ranji hailed from a very distinguished, illustrious, ancestral family from Koyilakandy, Maravanpulo and Kopay, in Jaffna, Sri Lanka. During her lifetime, she was the proud bearer of the torch of her family. She was the special, precious daughter of Sethukavalar Senathirajah and Ponnachipillai Senathiraja of Koyilakandy, Maravanpulo. Ranji was the beloved wife of my dear nephew Visuvanathar Easwarakumar, whom my wife and I lovingly and affectionately call Easan. Easwarakumar is the son of Ratnam Visuvanathar and Parameswary Visuvanathar of Koddolai, Tellipalai in Jaffna, Sri Lanka. Easwarakumar's farther, Ratnam Visuvanathar is the great, grand son of Kanthapillai of “Then-moolai”, Vayavaiyur (Vasavilan), in Jaffna, Sri Lanka. Kanthapillai hailed from the very distinguished noble ancestry of Ennai, Kompaanai, Kanaga, Thandikai Kanagarayan Muthali of Kampanai, Tellipalai in Jaffna, Sri Lanka.

Ranji's father, Senathiraja is the son of Ramanathar Sethukavalar and Sellamma Sethukavalar. Ranji's paternal grandfather Ramanathar Sethukavalar is the son of Senathiraja of Koyilakandy, Maravanpulo. Ranji's paternal grandmother Sellamma is the daughter of Sinnathamby Vaithilingam and Valliyammai Vaithilingam. Sinnathamby Vaithilingam is the grand son of Maa Naa Muthaliar of Kopay in Jaffna, Sri Lanka. Ranji's father Senathiraja is the direct descendant of Theva Rajendran, a vella chieftain from Pullur in Tamilakam, who came and settled in Koyilakandy, Maravanpulo. Ranji's mother, Ponnachipillai is the daughter of Ramalingam Namasivayam and Yogamma Namasivayam of Koyilakandy,

Maravanpulo. Ranji is a cousin of my second son-in-law Dr Kumaresan Sandrasegaran.

Ranji was a student of Kopay Christain College, Kopay. During her student days, she worked with zeal, enthusiasm and determination and distinguished herself, as an outstanding student in the fields of academic education, games, sports and athletics. She was a very good friend of her fellow students, all of whom valued her friendship and loved to have Ranji as their friend. Later when she came to the United Kingdom, she again worked very hard with enthusiasm and determination and rose to the position of Deputy Manager Customer Services, ASDA.

Now that Ranji is no more with us, each and every one of us who knew Ranji will miss Ranji's charm, her grace, her love and affection for us, forever. We will also miss Ranji's ability to make us feel at home, feel wanted, feel happy and above all to feel comfortable and to be at ease, when ever we were in Ranji's company. Ranji was the best friend every one of us wanted to have and every one of us could have hoped to have. In short, Ranji shone as the epitome of friendship.

Ranji has walked with us, along our path, hand in hand, shoulder to shoulder, with every one of us who knew her, during our good times and our bad times, during our happiness and our sorrow, sharing them and participating in them. I am sure that some of you, who knew Easan and Ranji well, will bear testimony that Easan and Ranji were there for you, when you needed them. For some of you, when you came to the United Kingdom for the first time, directly from your homes in Sri Lanka, as young boys and girls, Easan and Ranji were always there with open arms to welcome you into their homes. For some of you, they not only provided food, shelter and accommodation, but they also helped you to get jobs in this country. They did this wholeheartedly without any reservation, so that when you left Easan and Ranji's home, you walked into the world with honour, dignity and confidence, having the strength to stand on your own feet, a self-assured person. With the full blessings of the God, Almighty, Ranji did this with grace and dignity.

Ranji was a special, precious daughter to her parents, the Senathirajas, a daughter whom any parent would have hoped to have and would have been proud to have. Ranji was an excellent friend, a true companion, and a dedicated, devoted loving caring wife to my dear nephew Easan. She was

the loving, caring, devoted mother, an epitome of motherhood to my dear grandnephews Bhagi and Thanushan. Ranji was a devoted, affectionate sister to her brothers and sisters and their families. She was also a loving sister-in-law to Easan's brothers and sisters and their families.

To my wife and me, Ranji was a very special niece, of whom both of us are very proud of and fond of and to both of us, she will always remain so. Every member of my family loved Ranji and adored Ranji. She will always enjoy a very special place in the hearts and memories of the members of our family, especially Sugi, Rukshi and Ranji.

Ranji has left us at a very young age and none of us were prepared for this. She will live in our memories for years and years to come and none of us can and will ever forget Ranji. Ranji will always be there before our eyes, encouraging us to go on with our lives.

Let us pray to the Lord, God, that he should bless Ranji's "Athma", her soul to blend in eternal harmony with the "Paramathma", the God in her, so that she will enjoy for ever, eternal peace and heavenly bliss.

Dr S. Suntharalingam

மகாஜனா பழைய மாணவர் சங்கம் (ஐ.இ)
செயலாளர் திரு. ஸ்ரீ. கெங்காதரனின்
அனுதாபச் செய்தி

1987ம் ஆண்டு தொடக்கம் மகாஜனா பழைய மாணவர் சங்கத்துடன் தன்னை இணைத்து தம் கணவர் திரு. ஈஸ்வரகுமாருடன் தோழோடு தோள் நின்று ஒத்தாசைகள் புரிந்த காலம் சென்ற திருமதி. பஞ்சரஞ்சிதம் ஈஸ்வரகுமாரின் ஆத்மசாந்தியிற்காக கல்லூரி சார்பாகவும், கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் சார்பாகவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள் அன்னாரை இழந்து தவிக்கும் கணவர், பிள்ளைகள், தாயார், சகோதரர், மற்றும் உற்றார் உறவினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

திரு. ஸ்ரீ. கெங்காதரன்

காங்கேசன்துறை நடேஸ்வரா கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் (ஐ.இ)

காங்கேசன்துறை நடேஸ்வரா கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினர் எல்லோர் சார்பாகவும் திருமதி பஞ்சரஞ்சிதம் ஈஸ்வரகுமார் அவர்களின் திடீர் மரணத்திற்கு எங்களுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

எங்களுடைய சங்கத்தின் முதலாவது இரண்டாவது கோடைகால விளையாட்டு விழாவில் கலந்து கொண்டு எல்லாவிதமான உதவிகளையும் நல்கி விழாவை சிறப்பாக நடாத்தி முடித்ததில் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்தவர். அவரின் மறைவின் ஆத்மசாந்திக்காக நாம் எல்லோரும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

மனைவியை திடீரென இழந்த துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் திரு.ஈஸ்வரகுமார் அவர்களுக்கும், அன்னையை இழந்த துயரத்தில் துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் திடமான மன உறுதியை கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் எல்லோரும் இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்வோம். திரு. ஈஸ்வரகுமார் அவர்கள் மகாஜனா கல்லூரியினதும், நடேஸ்வரா கல்லூரியினதும் பழைய மாணவர் ஆவார். நல்ல எண்ணமும், நற்குணங்களும் உடையவருடைய வாழ்க்கையில் இப்படியான ஒரு பேரிழப்பு வருமென நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. எங்கள் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பு அவருக்கும், அவருடைய பிள்ளைகளுக்கும் என்றும் கொடுப்போம் என உறுதி கூறுகின்றோம்.

க.சி. சற்குணசீலன்
தலைவர்

நன்றி நவில்

அமரர் திருமதி. பஞ்சாஞ்சிதம் ஈஸ்வரகுமார் அவர்களின் மரணச் சடங்கிலும், அதைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற கிரியைகளிலும் பல வகையிலும் உதவியளித்து அனுதாபம் காட்டியவர்களுக்கும், தாயால், தந்தி, தொலைபேசி மூலமாக அனுதாபச் செய்திகளை தெரிவித்தவர்களுக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

அந்தியேட்டிக் கிரியைகளை நடாத்தி வைத்த அந்தணப் பெரியோர்களுக்கும், அதில் கலந்து கொண்ட உறவினர்களுக்கும், ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனைகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், மற்றும் பலவித உதவிகளைப் புரிந்தவர்களுக்கும், இந் நினைவு மலர்தனை அழகுற அச்சிட்டு உதவியவர்களுக்கும், உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிமறப்பது நன்றன்று எனக்கூறி நன்றி நவில்கின்றோம்.

இப்படிக்கு
கணவர், பிள்ளைகள்,
தாய், சகோதர சகோதரிகள்,
மைத்துன மைத்துனிகள்.